

V Ení-te, exsultémus Dómi-no; iu-bi-lémus De-o sa-
lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in con-fes-
si-ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e-i.

Quóni-am De-us magnus Dómi-nus, et rex magnus super
omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et
alti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi-cit.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud et á-ri-dam
fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus et pro-ci-dá-
mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino qui fe-cit nos,
qui-a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pópu-lus
e-ius et o-ves páscu-æ e-ius.

Hó-di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-
re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di-
em tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres
vestri: probavé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic,
et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cog-
nové-runt vi-as me-as, qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a:
Si intro-í-bunt in réqui-em me-am.»

Gló-ri-a Patri et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut
e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæ-cu-la
sæ-cu-ló-rum. Amen.